

Männööt Kurpa puotii sissää, pyytää jos sais velkaa lissää, hevosele kuli kauroi, ämmäle säki jauhoi, lapsile ripu rinkelii, naula suhharii ja kauriskaa, jot lapset paremmi issää halajaa.

- Kurppa sannoo;

Kyl se miul soppii, mut älä ota iellee tätä oppii.-

Siit män kottii, lapset nuoliit tyhjää pottii.

Piisajaaks vai pittääks lukkee lissää?

Jo piisajaa, sanottiin vastaanottajien puolella. "Käykää taloks". Sitten mentiin kilvalla pöytään, ettei olisi jääty "saparoksi", viimeiseksi. Ennenkuin kukaan koski kuppiinsa, tuotiin morsiamen syliin polvipoika tai -tyttö, jolle morsian laittoi sukat jalkaan ja rinkelinipun kaulaan. Tämä siksi, että morsian saisi samanlaisia lapsia. Ennen ruualle rupeamista nousi Adam-äijä pöydän takaa risti kätensä ja luki;

Kaikkien silmät vartioitsevat sinuas Herra,

sinä annat heille ruuan ajallansa,

sinä avaat kätes ja siunauksellas ravitset kaikki kuin elävät.

Kunnia olkoon Isälle, Pojalle ja Pyhällehengelle.

Ottakaa ja nauttikaa ruuminne terveydeksi

ja henkenne ylösrakennukseksi.

Toisten tanssiessa alkoivat kaasot kantaa sisään morsiamen tavaroita ja laittaa kamaria kuntoon. Kuka laittoi tyynyihin valkeita, päällyksiä, kuka peiliä seinään, joku vanhempi kaaso hyppäsi sänkyynkin kokeilemaan sen kestävyyttä. Sitten alkoi hunnuttaminen. Emäntä vei vettä vadissa, pesä-ämma käskei sulhasen pesemään silmänsä. Sulhanen heitti hopearuplan vatiin ja pesi silmänsä. Sen jälkeen sulhanen avasi morsiamen lettinauhan ja purki pitkän lettin, kaasot kampsivat valloilleen päässeen tukan ja tekivät korvien juuresta lähtevät tiukat letit, kiersivät ne pään ympäri ja asettivat komean, helmillä ja rimsuilla koristetun hatun päähän. Emäntä otti vadin pohjalta rahan, vesi vietiin pois ja ovi avattiin, jotta koko hääväki näki miltä morsian naituna naisena näytti. Laulumies aloitti virren;

Sen tähden on hän kruunannut sun Jumalas

ja voidellut ylitse veljesi. Ja kultakruunussansa on

sun morsiames saastaton vihitty omaksesi.

Kun oli juotu huntukahvit, mentiin motoraa ja laulettiin;

Myö ko tultii tähä kyllää järvet olliit jäässä,

mikä kumma kukkane on morsiamen päässä?

Katsokaa nyt morsianta kui on morsii sorja,

se ei uokkaa palkkapiika eikä toise orja.

Parituntisen tanssimisen jälkeen isäntä toi pyödälle kangaspakat, seulan ja ruoskan. Morsiamen veli tai muu sukulainen nousi penkille seisomaan, otti ruoskan käteensä, asetti anopin lahjat; hamekankaan, esiliinan, kaulavaatteen ja sukat ruoskan varren päälle, kohotti ne korkealle ja huusi emäntää: "Onks häis, niis näis"? Emäntä tuli esille, mutta ei saanut lahjojaan ennenkuin oli vähän tanssia lyykäyttänyt. Lahjat saatuaan hän pani rahansa seulaan, jonka päälle oli laitettu puhdas liina, ettei olisi nähty, mitä kukin siihen pani. Sitten huudettiin isäntää: "Onks häis, niis näis"? Isäntä vastasi "On". Isännänkin täytyi vähän lyykistellä ennenkuin sai lahjansa; paidan, lapaset ja sukat. Omaisten jälkeen sai kukin vieras kolme arssinaa lahjavaatetta, josta tuli pitkä paita. Jokaisen piti tanssia ja panna raha kertaseulaan. Kun lahjojen jako alkoi loppua, annettiin vielä sulhaselle ja morsiamelle lahjakankaat ja heidän piti tanssia tulinen polkka tai valssi. oli sellainen sanonta, että omissa häissään on kestettävä vaikka "aija vitsakseen". Viimeksi lahjojen jakaja huusi itsensä: Onks häis, niis ja näis? Laittoi rahan seulaan ja kiersi kankaanpalan kaulaansa tai pujotti kätensä alatse. Sitten seula vietiin morsiamen kamariin ja laskettiin rahat. (Rahoja kutsuttiin "kertarahoiksi").